

Sygn. akt IV CNP 29/09

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie ze skargi strony pozwanej
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia
Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 13 sierpnia 2008 r., w sprawie z powództwa E. POLSKA Spółki z o.o. z siedzibą w W.
przeciwko P. Spółce z o.o. z siedzibą w G. i M. S.
o zakazanie i nakazanie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 30 czerwca 2009 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 13 sierpnia 2008 r. Sąd Apelacyjny oddalił zażalenie pozwanych M. S. oraz P. Sp. z o.o. od postanowienia Sądu Okręgowego w G. z dnia 15 kwietnia 2008 r., którym Sąd oddalił wniosek pozwanych o uchylenie zabezpieczenia udzielonego powodowi postanowieniem Sądu Okręgowego w G. z dnia 20 maja 2005 r. zmienionego postanowieniem Sądu Apelacyjnego z dnia 18 lipca 2006 r.

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia pozwani zarzucili naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 378 § 1 k.p.c. Wskazali, że przez wydanie zaskarżonego orzeczenia została im wyrządzona szkoda oraz że jego wzruszenie w drodze innych środków nie było i nie jest możliwe.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać: 1) oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości lub w części, 2) przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie, 3) wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, 4) uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy, 5) wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto – gdy skargę wniesiono stosując art. 424¹ § 2 – że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi, 6) wniosek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem.

Badana skarga nie spełnia wymagania przewidzianego w art.424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c., brak jest bowiem wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne. Nie sanuje tego braku wskazanie podstawy, na której skarga została oparta, bowiem wymagania skargi zawarte w pkt 2 i 3 art. 424⁵ § 1 k.p.c. są niezależne od siebie i spełniają, jako istotne elementy skargi, różne funkcje.

Ponadto skarga nie spełnia wymagania przewidzianego w art. 434⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. Uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie

orzeczenia, którego skarga dotyczy polega na przedstawieniu wyodrębnionego wyводу przekonującego, że szkoda została wyrządzona oraz określającego czas jej powstania, postać i związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141, z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, niepubl., z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, niepubl., z dnia 22 listopada 2005 r., I CNP 19/05, niepubl.). Przesłanka uprawdopodobnienia szkody, przewidziana w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., zostaje spełniona, jeżeli skarżący powoła w skardze nie tylko wszystkie znane mu fakty, które wskazują na związek między zaskarżonym orzeczeniem a doznanymi wskutek jego wydania stratami lub utraconymi korzyściami, ale ponadto powoła dowody lub co najmniej ich surogaty, które uczynią twierdzenie o wyrządzeniu szkody wiarygodnym (tak m.in. postanowienie SN z dnia 23 marca 2006 r., IV CNP 23/06, *Biul. SN 2006, nr 6, s. 8*, postanowienie SN z dnia 25 lipca 2006 r., III CNP 40/06 niepubl.). Skarżący tego obowiązku nie spełnili.

Zgodnie z art. 424⁸ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy odrzuca na posiedzeniu niejawnym m.in. skargę niespełniającą wymagań określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.